

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Eu sunt Domnul puterilor. Eu sunt Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Dumnezeuul lui Israel. Amin. Ia aminte, Israele, ia aminte la cer, că pentru asta te-a născut cerul pe tine în vremea aceasta. Te-am născut de sus, ca să fii din cer, Israele născut din cuvântul Meu, născut și nu făcut, născut din cuvântul Duhului Sfânt și din botezul credinței, căci trei sunt Care mărturisesc în cer: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar pe pământ mărturisesc: Duhul, apa și sângele, și tot la fel mărturisesc; mărturisesc pe Dumnezeu.

Eu, Domnul Iisus Hristos, am venit prin apă și prin sânge și prin Duhul Cel mărturisitor, Care este adevăr, și te-am făcut pe tine fiul Meu, măi Israele, și te-am pus să stai înaintea Mea ca pe unul născut din Mine, crezând în Mine, Care am venit prin apă și prin sânge, așa cum Duhul a mărturisit adevărul, iar adevărul Eu sunt. Fii credincios, poporul Meu, că tu trebuie să stai înaintea Mea ca să Mă primești când vin. Iată, odată cu zorii vin, vin să-i fac intrare lui Verginica. Ea Mă roagă mereu să vin cu ea, și voi veni mereu cu ea pentru tine, Israele, ca să-ți întăresc credința, fiule. O, credința ta trebuia să fie tare, poporul Meu, și iată, vin Eu mereu ca să ți-o întăresc și ca să stai în credință, măi Israele.

Hai, Verginico, suntem intrați, tată, că e praznic în Israel și ție ți-e dor de fiii tăi.

– Mi-e dor, Doamne, și Tu mă crezi că mi-e dor, și mă miluiești cu mângâiere și îl rogi pe Israel să mă știe de mângâiere de la Tine. Mi-e dor să intru în Israel, dar cu Tine, Doamne, să intru, că Israel nu simte greul așteptării mele. Eu Îți dau slavă cu toți sfinții și cu toți îngerii care mă înconjoară ca să mă ajute peste vremea de azi, ca să trâmbițez pentru Tine peste vremea de azi, că iată, vii, și omul nu știe ce este venirea Ta, Doamne. Vreau să-l deprind pe Israel să știe bine să stea întru venirea Ta, ca să știe și omul lumesc care nu Te mai așteaptă, să știe ce este venirea Ta și veacul Tău cel nou, de două ori nou, Doamne. Grăiesc cu Tine, bunule Doamne, ca să fiu cunoscută din Tine și nu din mine, căci tot cel ce este, în Tine este, și altfel nu este cel ce este.

O, copilași din grădina cuvântului, mi-e dor, fiilor, mi-e dor, și voiesc să stau înaintea voastră, nu în urma voastră. Eu sunt cuvânt, căci Domnul așa a binevoit. Cuvântul trebuie să fie mereu înainte de orice lucrare. Nimeni nu-și zidește un turn mai înainte de a se socoti dacă are cu ce să-l sfârșească de lucrat, iar când omul își socotește mântuirea sa, trebuie să plece pe drumul ei bine socotit că va termina de zidit acest turn care suie până în cer, de pe pământ până în cer, fiilor scumpi. Cine începe turnul acesta, acela trebuie să lucreze la el până în cer, măi fiilor, căci fiecare dacă voiește să pună o temelie, mai întâi se socotește bine dacă are cu ce să sfârșească zidirea pe care o voiește.

E zi de praznic în Israel, fiilor, și am venit la praznic cu Domnul și cu sfinții, și voiește Domnul să lucreze la zidirea cea începută cu mine, că m-a pus temelie la zidirea Sa, la turnul cu care voiește să ajungă până în cer, la mântuirea ta, poporule Israel.

Deschideți bine porțile, că intră Domnul cu zi de praznic ceresc în Israel. Fiți atenți, fiilor din grădină! Domnul Se vestește cu zi de praznic. Deschideți cartea Domnului și dați glas cuvântului în carte. Eu voi sta cu Domnul și cu sfinții în serbare, și iarăși voi fi cu voi cuvânt, că am de făcut ordine în Israel, că dacă nu fac, nu este ordine în Israel. Eu sunt venită cu ordine cerească peste poporul Israel de azi, că tu, Israele, trebuie să fii înaintea Domnului, ascultând de Domnul.

O, Doamne, fiii grădinii Ți-au deschis cartea. Slăvește-Te, Doamne, în Israel cu slava cuvântului Tău, că Tu ești slavă și cuvânt de slavă, Tu ești sărbătoare peste serbările Tale în Israel. Amin.

Semănătorul seamănă sămânță, seamănă cuvântul, și sămânța cade pe pământ. Cade sămânța lângă cale, cade în pământ pietros, cade în spini și cade în pământ bun. Cade sămânța pe pământ. Cine are urechi de auzit, acela este om iscusit, om treaz.

Israele, Israele, Semănătorul seamănă cuvântul, și tu să fii pământul cel bun în care, când cade sămânța, să se înalțe ea crescând spre cer, poporul Meu; până în cer să crească, fiule scump, că ție îți este dat să cunoști tainele împărăției lui Dumnezeu, dar pentru cei de afară totul rămâne în pilde, ca uitându-se, să nu vadă cu ochii, și auzind cu urechile, să nu priceapă, ca nu cumva să se întoarcă, și Eu să-i iert. Această pildă a semănătorului cuvântului s-o pricepi bine, Israele, că altfel nu vei putea să pricepi toate celelalte pilde ca să le faci împărăție crească în tine. Cine pricepe, acela nu este departe de împărăția lui Dumnezeu, și este aproape de ea și se ține aproape, căci împărăția lui Dumnezeu este ca un om care aruncă sămânța în pământ, și doarme și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum nu știe el, dar știe pământul această taină, căci pământul rodește de la sine, așa cum a fost peste el cuvântul de la început. Pământul rodește de la sine mai întâi pai, apoi spic, și apoi grâu împlinit în spic, grâu copt, gata de seceriș, și omul trimite secera ca să strângă agoniseala și să aibă rod, căci cine seamănă are ce culege după ce sămânța se împlinește în rod. Eu sunt Semănătorul, și tu ești pământul cel bun, care rodește de la sine, așa cum grăiește pilda cea despre împărăția cerurilor, Israele.

Eu lucrez peste tine, poporul Meu, ca să fii tu pământul cel bun, că ai văzut pilda cum este, că oricine aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, vine duhul rău și fură sămânța semănată în inima lui, căci a căzut lângă cale sămânța și n-a prins rădăcină. Cuvântul cel semănat pe loc pietros se aude și se primește cu bucurie, dar fără rădăcină în sine, căci la vreme de ispită și strâmtorare pentru cuvântul semănat omul acela se smintește și rămâne în sine gol de rodul cuvântului semănat. Cuvântul cel căzut în loc spinos este în omul cel plin de griji trupești și lumești, care se înșeală cu avuția pământească și nu are timp ca să-i dea creștere seminței cea de la Dumnezeu. Dar omul care este ca pământul cel bun, auzind înțelege și îi dă creștere cuvântului lui Dumnezeu și ajunge cu el până în cer, crescând din sine spre Dumnezeu, Care seamănă peste pământ.

O, poporul Meu, Eu semăn sămânță bună în pământul Meu cel ales, și am nevoie de strajă, poporul Meu, de strajă peste tine, tată. Să fii treaz, fiule, să nu dormi, că este un vrăjmaș care mereu stă la pândă să te prindă dormind și să semene neghină peste sămânța Mea, că ai văzut pilda ce spune, că se vor mira îngerii și vor spune: «*Doamne, n-ai semănat Tu sămânță bună? De unde a crescut neghină?*», și li se va răspunde: «*Un om vrăjmaș a venit noaptea și a făcut aceasta, dar lăsați așa până la seceriș când neghina se va aduna și se va lega în snopi pentru ars, iar grâul se va aduna în jitnița Mea*».

O, Israele, ce mare lucrare este să ai strajă peste tine, poporul Meu! Ce mare taină este să știi să nu ai noapte peste tine, Israele! Dacă tu ai strajă peste tine, tu ești liniștit ca în vremea zilei, după cum este scris: «*Fiți fii ai zilei, fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm*». Cine nu are strajă peste el, acela se face fiu al nopții, și noaptea vine cel vrăjmaș ca să-și semene neghina lui care înăbușă sămânța cea bună a Semănătorului Cel bun.

Poporul Meu, voiesc peste tine pace și mântuire, și de aceea semăn mereu peste tine sămânța cuvântului Meu. Semănătorul seamănă cuvântul peste tine. Tu ești copacul cel crescut din sămânța cea mică, semănată de Mine în tine, și din ea s-a făcut copac mare, și în acest copac sălășluiesc păsările cerului, Israele fiule. Iată, vin cu sfinții cerului, cu duhurile cerului vin în tine, Israele, ca să Mă sălășluiesc cu praznic de serbare în tine. Te învăț să te faci pildă înaintea

noroadelor, fiule, să te faci pildă a împărăției cerurilor, poporul Meu, copacul Meu crescut din sămânța cuvântului Meu, grâul Meu, poporul Meu, rod al seminței cuvântului Meu care a căzut pe pământ bun. Vin sfinții și îngerii cu Mine la tine, Israele, că se împlinesc peste tine Scripturile Mele, și Eu vin cu ele, cu împlinirea lor peste tine; vin să te fac oglindă în care să se vadă împărăția cerurilor pe pământ, că Mă vestesc lumii că sunt în tine cu sfinții și cu îngerii în slava cuvântului Meu, în slavă cerească pe pământul tău, Israele, pământul Meu cel nou, în care vin cu cerul cel nou în praznic de serbare, praznic de cer nou și de pământ nou în care sălășluiește dreptatea Mea și pacea Mea.

Poporul Meu, iubitul Meu popor, pentru tine nu mai e timp de dormit, fiule, rod al cuvântului Meu, fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm, și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată. Tu, poporul Meu, să rămâi ziua Mea pe pământ, ziua cea din vremea serii, că scris este că noapte nu va mai fi, și noaptea va fi înghițită de ziua, și toți vor înțelege venirea Mea, căci venirea Mea este slava Mea, iar slava Mea este venirea Mea, căci Eu sunt slavă. Tu să înțelegi taina cuvântului Meu, căci scris este: *«Pământul cel bun sunt cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl înțeleg pe el, și rodește în ei și aduce roadă: unul o sută, altul șaiszeci, altul treizeci»*, după cum este scris. Dar să fii treaz, poporul Meu, că tu trebuie să aduci tot ce va fi de adus. Tu trebuie să aduci o sută, fiule, căci o sută este rod întreg. Păstorul cel cu o sută de oi care pierde pe una din oi, se duce și o caută și o aduce înapoi, ca să nu se știrbească numărul cel întreg, bucuria cea întreagă, rodul cel însutit, fiule, ca să fii tu mângâierea Mea întru venirea Mea pe pământ, să fii casa Mea, să fii moștenirea Mea, fiule cel mic de la sfârșit. Tu nimic să nu mai faci decât să rodești până mai sus de cer, că Eu te încălzesc cu căldura cuvântului Meu și te învăluiesc în razele Duhului Sfânt ca să mărturisești pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt în a Sa venire, că este scris că vine Domnul întru slava Sa.

Poporul Meu, să fii slava lui Dumnezeu întru venirea Domnului pe pământ, că este scris că vine Domnul slavei, vine Domnul lui Israel, că Israel este casa Domnului, împărăția Domnului, în care Se va întoarce Domnul. Israele, să nu te lași să fii departe de împărăția lui Dumnezeu; de înțelegerea tainelor lui Dumnezeu să nu fii departe, Israele. Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Să fii întru Mine, Israele, să te găsesc mereu în Mine, întru venirea Mea, că vin la tine, Israele, vin, că ești poporul Meu, ești moștenirea Mea, că Eu moștenire pe pământ nu mai am; nu mai am, că Mi-a luat-o omul cel gol de Dumnezeu, și nu mai am. Semănătorul seamănă cuvântul, și cuvântul cade pe pământ, cade lângă cale, cade în pământ pietros, cade în loc cu spini, și nu mai am moștenire pe pământ. Nu mai am nici oi, nu mai am nici staul, nu mai am, după cum este scris că Fiul Omului nu are unde să-Și plece capul. Nu mai am zi de odihnă pe pământ, nu mai am, că fiii oamenilor Mi-au luat pământul cel făcut de Dumnezeu. O, ce Mi-au făcut fiii oamenilor! Au făcut mai rău ca atunci când au atras pe pământ potop cu apă de a pierit tot omul care a rămas pe pământ. Numai Noe și cu casa lui a scăpat, că el a crezut cuvântul Meu și și-a făcut casă nouă cu care a plutit pe deasupra apei potopului.

O, cine mai are dragoste și vreme să asculte pe Dumnezeu? Cine mai ia aminte la Semănătorul Care seamănă cuvântul ca să crească rodul împărăției lui Dumnezeu pe pământ? Cine, că păstorii de azi se păstoresc pe ei înșiși și iubesc slava lor, slava de la oameni, nu de la Dumnezeu, dar scris este: *«Vai de păstorii care pierd și risipesc turma de pe pășunea Mea, care nu au grijă de ea, că Eu voi avea grijă de faptele cele rele ale păstorilor. Și Îmi voi strânge laolaltă turma care a mai rămas și îi voi da să pască pajiște nouă și o voi înmulți, și îi voi da păstori care o vor paște și n-o vor mai pierde, și o vor mângâia»*. Dacă păstorii ar fi luat parte la sfatul Meu, ar fi întors turma pe căile Mele și ar fi vestit-o de cuvântul Meu. Dar ce veți face, voi, păstorilor? Iată, Eu umplu cerul și pământul de cuvântul vieții veșnice, și voi nu auziți. Unde vă veți găsi loc tainic ca să vă ascundeți și Eu să nu vă văd? Scris este în Scripturi: *«Vai păstorilor care se păzesc pe ei înșiși și nu păzesc turma; care mănâncă laptele și se îmbracă cu lâna oilor! Vai păstorilor care junghie oile grase și sănătoase, care nu pansează oaia cea rănită,*

care nu suflă duh de viață peste cea slabă, care nu tămăduiesc oaia bolnavă, care nu îmbie spre staulul Meu pe cea rătăcită, care nu caută oaia cea pierdută, dar care se poartă cu silnicie cu oaia cea înzdrăvenită ca să nu fie oaie zdravănă înaintea Mea! Vai păstorilor care lasă oile mâncare fiarelor sălbatice, că iată, nu are cine să-Mi caute oile și să Mi le îngrijească. O, au ajuns oile Mele pradă fiarelor sălbatice fiindcă n-au păstor, că păstorii se păzesc pe ei înșiși și nu oile Mele, și scris este că din mâna lor le voi lua și le voi cere socoteală de viața oilor Mele și voi scăpa din gura lor turma Mea, și nu le vor mai fi oile Mele mâncare lor. Căci iată-Mă, vin și priveghez peste oile Mele cum priveghează ciobanul turma lui în zi de furtună, și voi risipi vremea cea întunecoasă, și Îmi voi paște turma pe munții lui Israel și pe pășunile lui Israel. Pe pajiști cu flori le voi paște, iar staulul lor va fi pe munții Mei, căci cuvântul Meu va curge ca o pășune din cer, ca mana care se coboară pe pășunile cele veșnice, căci cuvântul Meu e veșnic».

Auziți voi, păstori, ce spune Domnul? Cuvântul Meu e veșnic, nu este numai atunci; este și acum, este veșnic cuvântul Meu, dar voi nu credeți, că nu sunteți din oile Mele, după cum este scris despre cei ce nu cred. Voi căuta oaia cea pierdută și Îmi voi cerceta turma, iar pentru oi așa grăiesc: voi judeca pe oi, pe berbeci și pe țapi. Voi cerceta peste pășune și voi vedea cine calcă cu picioarele pășunea după ce paște, și cine tulbură apa cea limpede după ce bea. Voi judeca între oaia grasă și oaia slabă, după cum este scris că voi încheia legământ de pace și voi pierde fiara sălbatică din moștenirea Mea, și oile se vor odihni cu pace sub ploaia binecuvântărilor Mele, și copacii își vor da roadele lor, și va rodi pământul, și Domnul Se va face cunoscut de oi și Își va face sădire aleasă, iar păgânii nu se vor mai fâli împotriva oilor Mele, și voi face pe poporul Meu popor slăvit, și va fi el casa Mea, căci este poporul Meu.

O, păstorilor care păstoriți fără veghe, iată, vă cer oile. Vine Păstorul Cel mare să-Și cerceteze turma, și iată, o găsește risipită pe toate văile. Cuvântul Meu strigă peste voi din mijlocul poporului Meu cel ales dintre oi, cel hrănit cu pășune curată, cu pășune din cer, cu cuvântul lui Dumnezeu hrănit, căci cuvântul este veșnic, precum Dumnezeu este veșnic. Scris este: *«Astăzi dacă auziți glasul Meu, nu vă învărtoșați inimile voastre»*. O, păstorilor care stați peste turmă, de ce faceți voi ca iudeii care nu credeau că Eu sunt Păstorul oilor, Care venisem să-Mi adun oile în staul? Veneau iudeii și Îmi spuneau: *«Dacă Tu ești Hristos, spune-ne nouă, nu ne mai obosi sufletele»*, iar Eu le-am zis: *«V-am spus, dar voi nu credeți, că nu sunteți din oile Mele, căci oile Mele aud glasul Meu și merg după Mine, după cuvântul vieții merg»*.

O, de ce judecați voi mai înainte de Mine, ponegrind pe poporul Meu, gonind din bisericile voastre pe oile Mele, care mănâncă din pășunea cuvântului Meu? Dacă voi nu voiți să vin, goniți dintre voi pe cei ce cred în cuvântul Meu, în venirea Mea. Dar unde veți afla loc tainic ca să vă ascundeți și Eu să nu vă văd? Am venit de la Tatăl duh și adevăr am venit, după cum este scris despre Duhul Care vine. Duh este Dumnezeu, duh și adevăr, cuvânt și trup, trup și cuvânt este Dumnezeu. Ce biserică a lui Iisus Hristos este aceea care nu are în ea pe Domnul trup și cuvânt? Eu sunt trup și cuvânt. Eu sunt mereu astăzi, după cum este scris: *«Astăzi, la glasul Meu, nu vă împietriți inimile voastre»*. Sădit-am un popor de fii în mijlocul vostru și i-am trimis la voi cu Mine, ca să cunoașteți cuvântul Meu. Dar voi de ce nu credeți? Nu vreți să fiți din oile Mele?

Am venit să împlinesc Scripturile: o turmă și un păstor, un Ierusalim și un Dumnezeu peste tot pământul, o țară veșnică înaintea Mea, și am planul Tatălui în mână, ca să încep din România și să trâmbețez din ea peste neamurile rătăcite de la calea lui Dumnezeu. V-am vestit că am între voi un popor crescut cu cele din cer, un popor uns de cuvântul lui Dumnezeu, ca să stea înaintea Mea și să se înmulțească până va fi un staul, o turmă și un păstor. Eu sunt Păstorul Cel bun. Oare, voi sunteți mai buni? Oare, cuvântul Meu pe care-l las mereu din cer peste pământ nu este bun? Judecați voi cuvântul Meu; nu are viață veșnică în el?

O, nu vă temeți, nu vă temeți pentru poporul cuvântului Meu. Nu el, ci cuvântul Meu vă va întreba de credința voastră în Mine, căci am venit, duh și adevăr am venit, ca să împlinesc tainele Tatălui Meu pentru mântuirea omului, dar voi dați în lături pe fiii cuvântului Meu și le puneți

nume de rătăciți, de stricători, așa cum Mi-au pus și Mie nume iudeii de atunci. Eu sunt Păstorul Cel bun și vin spre voi să vă păstoresc și să nu vă las să fiți osândiți de cuvintele voastre, că scris este: *«Din cuvintele lor se vor mântui; din cuvintele lor se vor osândi»*. Vin spre voi, păstori de oi, vin și Mă slăvesc înaintea voastră cu slava cuvântului Meu. Auziți voi glasul Meu? Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Și pune viața pentru oile Sale. Am venit ca viață să aibă oile, și din belșug să aibă. Cuvântul Meu este viață pentru oi. Luați și dați la oile voastre cuvântul vieții veșnice. Luați și mâncați și împărțiți și nu vă învățoșați inimile voastre.

Poporul cuvântului Meu este născut din Mine, din apă, Duh și sânge, precum Eu sunt. L-am născut din cuvântul Meu, de sus l-am născut, din Duhul Sfânt al Tatălui, ca să fie poporul care întâmpină pe pământ glasul Meu care strigă înaintea Mea. Vreau să fac din poporul cuvântului Meu popor de fii ai slavei înaintea Mea, din care să iasă lucrare de înviere peste cei ce vor să ia pe ei veșmântul slavei, veșmântul lui Iisus Hristos. Ridicați porțile voastre, ca să intru și la voi cu lumina cuvântului Meu, ca să fiu în biserica voastră trup și cuvânt, duh și adevăr să fiu în voi, căci Tatăl așa închinători dorește. Treziți inimile voastre, căci cuvântul Meu are viață veșnică. Luați aminte, păstorilor de oi, că poporul Meu nu e dușman pe biserică, și e popor de fii ai bisericii lui Iisus Hristos, Care vine cu norii, după cum este scris.

Iar tu, poporul Meu, să fii în Mine, fiule Israele, ca să fiu Eu în tine și să Mă slăvesc în mijlocul tău cu slava cuvântului Meu, și cine va lua din cuvântul Meu, Mă voi face în el duh și adevăr, izvor de apă curgătoare, care va izvorî spre viață veșnică, după cum este scris: *«Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din gura aceluia»*. Amin.

Israele, Israele, am grăit, fiule, cu păstorii care te dușmănesc pe tine. Te dușmănesc fiindcă nu te cunosc, nu vor să te cunoască cei ce sunt în duhul lor și nu în Duhul Meu, că dacă ar fi în Duhul Meu, ar căuta spre tine, că din mijlocul tău Eu izvorăsc izvorul râului vieții, care este cuvântul Meu cel de viață dătător. Eu vin cu îndemnul păcii și al credinței sfinte peste biserică, peste ortodoxia care nu-și trăiește numele, dar vreau să ies cu tine ortodoxie înaintea lor, ca să-și înțeleagă numele. Ei te fac pe tine sectă, pentru că nu vor să vină să te vadă ce faci tu, pentru că nu le place să fie ca Mine și ca tine. Ei zic că e bine ca ei, nu ca Mine și ca tine. Tu să fii popor cuminte, tu să fii treaz înaintea Mea, că Semănătorul tău seamănă peste tine și peste ei, și fericit este cel ce se lasă lucrat de cuvântul Meu ca să fie pământ bun pentru însemănțat.

Stai, Israele, înaintea Mea, și se vor bucura de Mine și de tine toate noroadele de pe pământ; ba chiar și cei ce nu cred se vor bucura de tine când Mă vor vedea cu tine, că slava Mea se va vedea cu tine, și Mă voi slăvi în mijlocul tău mai mult decât atunci prin ucenicii Mei, că scris este: *«Mai mari decât atunci se vor face lucrurile lui Dumnezeu înaintea oamenilor prin cei ce cred la sfârșit»*.

Stai, Israele, înaintea Mea, că sfinții se roagă pentru tine și pentru cei ce vor crede în Mine că sunt cu tine. E praznic de sfinți în mijlocul tău. Stai în serbare cerească pe pământ, poporul Meu iubit, căci cine e iubit de Mine, acela iubește pe Dumnezeu.

Mucenicul Dimitrie este serbat de cei din cer în Israel, și se ridică și Îmi spune:

– *Să întărești, Doamne, cuvântul Tău peste poporul Tău, că noi, sfinții Tăi, așteptăm împărțirea cununilor, Doamne, prin cei mici ai Tăi, după cum este scris. Întărește statura și credința și iubirea poporului Tău, Doamne, așa cum ne-ai întărit și pe noi în vremea mărturisirii noastre pe pământ. Vino, Doamne, cu cerul cel nou și cu pământul cel nou peste cer și peste pământ, că sfinții Tăi așteaptă de șapte mii de ani răscumpărarea. Amin, amin, amin.*

Glasul Meu și graiul Meu lucrează în cer și pe pământ. Am Israel în cer, am Israel și pe pământ. Am Ierusalim și în cer și pe pământ, și lucrez cu cei din cer pe pământ, și cu cei de pe pământ în cer, căci cerul, Israele, la glasul și la graiul Meu cu tine pe pământ, se strânge cerul ca să mănânce din cuvântul Meu așa cum mănânci tu. Dar cerul mănâncă cu poftă și cu nădejde

cuvântul Meu, și se umplu de mângâiere duhurile cerului, duhurile sfinților, măi copile Israele. Duh este Dumnezeu întru sfinții Săi în cer, și sfinții din cer sunt în Mine, precum Verginica este în Mine și lucrează din Mine, din sânul Meu lucrează Verginica, iar Eu sunt în sânul Tatălui, în cer și pe pământ sunt. Amin.

Să ai grijă, fiule Israele, cum te hrănești cu cuvintele Mele, că ele sunt din cer, hrană tare sunt ele. Vezi să nu-ți rupi dinții, fiule. Duhovnicește spun când spun așa, că te văd micuț cu înțelegerea, dar curios cu inima, și de aceea ți-am spus să nu mănânci singur, ci cu Mine, fiule mic, că hrana e tare și tu nu ești deprins să fii atent, mereu atent ce gust îi dai, ce nume îi dai și cum o așezi în inimă, că pântecele cuvântului Meu când îl mănânci, este inima ta, fiule firav. De aceea te hrănesc mereu, mereu, ca să crești cu înțelegerea și să crești cu înțelepciunea cea din cer și s-o iei în pântece, fiule, ca să aibă ea casă, căci cerul gurii Mele este adevăr și înțelepciune. Ai grijă cum te hrănești, fiule Israele. Iubește cuminența de inimă, poporul Meu, căci semeția gândului lovește înțelepciunea din inima ta și micșorează lucrarea ei în tine și te lasă singur când vede trufie în gândul inimii tale. Ai grijă cum te hrănești, poporul Meu. Ai grijă, Israele, să crești bine, să crești sănătos și să fii plăcutul Meu, fiule. Vezi să fii cum am fost Eu, ca să fii plăcutul Meu, fiule. Uită-te în Mine și ia-Mă de pildă peste tine, că Verginica suflă peste tine din Mine, suflă duh de înțelepciune peste tine.

Tu așa ai spus, Verginico, ai spus că vrei să-l deprinzi pe Israel să știe bine cum să stea întru venirea Mea, să știe să-și socotească bine mântuirea, să știe să zidească până la cer acest turn. O, îi trebuie înțelepciune lui Israel, Verginico. Suflă tu cu Mine din duhul înțelepciunii, ca să fie harnic poporul tău, că lenea e păcat de moarte, Verginico. Mai spune-le o dată că acest păcat ține omul în moarte, Mă ține pe Mine mort în om, și Eu sunt Domnul învierii, Verginico. Vin în cartea ta mereu cu tine, ca să te primească bine Israel, ca pe Mine să te primească. Tu ești în Mine, Verginico, și fără Mine nu ești, căci cel ce este, în Mine este. Amin.

– *O, grăiesc cu Tine, bunule Doamne, ca să fii cunoscută din Tine și nu din mine, căci cel ce este, în Tine este, și altfel nu este cel ce este. Am de făcut ordine în Israel, că dacă nu fac, nu este ordine în Israel. Bindecuvintează glasul Tău în glasul meu, cuvântul Tău în cuvântul meu, căci cuvântul e toată taina tainelor în cer și pe pământ, Doamne, Cuvântule Doamne.*

– Bindecuvântare să ai, Verginico, în cuvânt, că ai de făcut ordine în Israel, că dacă nu faci, nu este, tată. Eu sunt în tine când faci ordine, că multă ordine este de pus în popor, dar vrea-va Israel să facă ce-i spui tu și Eu? Avem de scăpat din alunecare pași care dau să alunece. Avem de așezat în ascultare inimi care nici acum nu s-au deprins cu această lucrare din cer pe pământ. Și vom lucra cu dragoste, Verginico, doar vom fi răzbătători în inimile nedeprișe cu lucrarea mântuirii. Eu sunt Dumnezeu, Verginico, dar Mi-e frică de creștin. Să nu se mire Israel dacă Dumnezeu spune acest cuvânt. M-a prins frica de creștin, măi Verginico, dar lucrăm împreună, că nu e bine câte unul, nu e bine, nu e bine așa. Lucrăm doi și trei, Eu și cu tine, și Tatăl în Noi, și avem sfinții martori. Cu toții în stânga, cu toții în dreapta, așa cum am făcut și în Israel așezare în lucru. Când un creștin lucrează ceva singur, acela greșeste că lucrează singur, acela greșeste în el și în afara lui, căci cel ce este, în Mine este, și altfel nu este cel ce este. Iar Eu din Mine am spus: «Nu e bine să fie omul singur».

O, câtă vreme trebuie să aștept Eu după creștin până când el voiește să vrea ca Mine și cum îl învăț Eu? Mi-e frică de creștin, și trebuie să lucrez cu el ca și cu oul, că Mi-e frică să nu dea în Mine, Mi-e frică să nu Mă părăsească și să-și arunce mântuirea, că el nu știe ce grea e pierzarea. Mi-e frică de cel fără minte, și de aceea, Verginico, vom lucra cu grijă la înțelepciunea poporului Israel. Să le spui la copiii grădinii să închidă porțile acum, că avem de făcut ordine în Israel. Avem de măturat, de scuturat, de spălat, de șters praful, de aerisit, de frecat jegul de pe vase, de așternut, de netezit. Avem de lucru în Israel acum.

– *O, Doamne, să zidim casă înțelepciunii pe cei șapte stâlpi ai ei, Cuvinte Doamne, că dacă ea stă pe stâlpii ei în Israel, va avea casă înțelepciunea, casă de neclintit în Israel.*

O, poporule Israel, vino, fiule, și întreabă tu pe Domnul și spune: „Bunule Învățător, ce să fac pentru ca să am viață veșnică?”. Domnul e bun. *Întreabă-L ce să faci, ca să faci ce-ți spune El, fiule. Tu știi cuvântul Domnului care spune: «De vrei să intri în viață, păzește poruncile; păzește-le cu iubire, că fără iubire nu le poți păzi». Fără iubire omul cade în lene, și lenea e păcat, păcat de moarte. Lenea te ține jos și nu te lasă pe drumul vieții veșnice. Ai văzut pe Domnul, Care spune: «Cuvântul Meu e veșnic». Așa le spune Domnul celor ce nu cred în cuvântul Lui de azi, de parcă în cel de atunci cred. Cine crede în cuvântul cel de atunci, acela e om înțelept și Îl află pe Domnul azi cuvânt proaspăt, cuvânt veșnic.*

O, poporul meu, te povățuiesc din Domnul și îți dau de lucru, fiule, și iată ce-ți dau să lucrezi. Să te scoli dimineața, să faci metanii adevărate cu trupul și cu inima, să te speli, fiule scump, să te speli pe față și trupește și sufletește și să te așezi în genunchi rostind rugăciunea de dimineață înaintea Domnului, și apoi să te rogi de binecuvântare pentru lucrul tău trupesc și duhovnicesc, lucrându-le pe amândouă odată. Dar până să începi lucrul, ridică iar gândul și inima și mâinile și întreabă-L pe Domnul cu umilință, spunând: „Bunule Învățător, ce să fac pentru ca să am viață veșnică?”. Și toată ziua să stai în așteptarea răspunsului Domnului; în fiecare zi să te înveți să aștepți, ca să vadă Domnul că-L aștepți, și te vei deprinde să-L aștepți cu viața veșnică, lucrând poruncile Lui și pășind pe urma Lui, pe urma vieții veșnice, fiule Israel, iubind din toată inima și cugetul și sufletul și virtutea ta viața veșnică, fiule. Israel, Israel, să nu faci nimic, nici un gând, nici o faptă care să nu aibă în ea viață veșnică. Lucrează cele ale vieții veșnice, dar lucrează, că viața veșnică se lucrează în fiecare zi, în fiecare clipă se zidește la acest turn care are în vârful lui viață veșnică. Și dacă vrei să stai mereu atent, să spui mereu, nu numai dimineața, ci să spui mereu: „Bunule Învățător, ce să fac pentru ca să am viață veșnică?”. Toate gândurile și faptele tale să le treci prin această sită clipă de clipă, și vei avea viață veșnică, vei avea înțelepciune și vei fi casa ei, casa Domnului, în care sălășluiesc Duhurile Domnului, cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

Te iau ușor, Israel, că și mie mi-e frică, la fel ca și Domnului, și mie îmi este frică de creștin. O, ce bine și ce sfânt ar fi să-i fie creștinului frică de Dumnezeu și nu Domnului de creștin, dar nu știe creștinul ce înseamnă pierzarea și moartea cea veșnică a celor ce se pierd din Dumnezeu. Am creștini mofturoși, am creștini bolnavi la cuget, am din ei care nu știu ce înseamnă să mergi pe cale cu Dumnezeu, și merg aceștia fără să știe cum se merge. Am neascultători, am din cei ce fac ei ordine în Israel, aducând sminteală peste cei slabi și mici cu inima. Am din cei ce nu înțeleg ce este această lucrare și acest drum spre cer, și este multă neatenție în lucrul vieții veșnice. Am dușmănoși, am răzbunători, am creștini fără frică de Dumnezeu, dar nu le spun lor. O, copilașii mei din grădină, fiți atenți, fiilor, la mine, fiți atenți, că nu le spun lor. Vă spun vouă, că pe voi vă am de temelie, și eu pe temelie mă zidesc. Sunt venită la voi cu ordine peste Israel, și eu fără voi nu pot ajunge la Israel. Să se întărească porțița și locașul meu, și mereu să-l țineți pe Israel tare pentru mine, ca să pot grăi de aproape cu voi pentru Israel și pentru voi, fiilor. Eu mă fac cuvânt, ca să vă învăț de aproape, să am mereu pregătită intrarea.

O, îmi încep lucrul cel pentru ordinea din Israel, ca să așez pe Israel în duh de înțelepciune, în iubire de Dumnezeu, că a slăbit frica de Dumnezeu în Israel.

Fiiilor din grădină, fiți atenți și lucrați din mine peste fiii lui Israel. S-a stricat mintea unui copil din Israel, și de atâta vreme dau s-o vindec! Acest copil nu știe cum vine să iubească pe Dumnezeu și pe aproapele lui Dumnezeu, nu știe cum înseamnă să mergi pe calea acestei lucrări, și s-a deprins cu neascultarea, măi fiilor, și se joacă de-a ascunselea cu Domnul și cu voi, și stă în lucrul său fără strajă, și s-a așezat sieși strajă. Mă uit la truda voastră peste acest copil, și vă fac eu trimitere împuternicită prin cuvânt ca să-l deprindeți cu frica de Dumnezeu și cu lucrul cel bun al vieții veșnice. Poporul meu să știe că voi nu lucrați nici un rău peste el, dar cu cel ce nu ascultă de lucrul vostru peste el, e greu de lucrat cu unul ca acela, dar nu luați

mâna de pe el până ce Domnul nu cuvintează, căci Domnul are mâna Sa în mâna voastră și nu vrea moartea celui ce nu știe cum este viața cu Domnul, ci vrea îndreptarea, vrea înțelepciunea peste el. Iată, mintea unui copil din Israel e stricată, și vai dacă aş pune să răspundă de această stricare cel ce a lucrat la stricarea ei, la stricarea minții copilului meu.

Iată, fiilor, duhul ușurătății are picioare lungi, și așa cum v-am spus eu vouă, cu greu iese afară din Israel, că se luptă să stea să facă numai stricăciune acest duh al ușurătății, căci duhul ușurătății este duh de femeie, măi fiilor care-mi sunteți temelie nouă în Israel. Eu voiesc să se vindece această minte, dar duhul ușurătății are picioare lungi și are pas lung, lucrat pe furiș, dar nu se găsește în cer sau pe pământ loc tainic pe care să nu-l vadă Dumnezeu. Acest copil al meu e prins în cursă, și cursa stă cu gura deschisă, că așa e ea făcută, așa e cursa, cu gura deschisă este. O, ce bine era să fi ascultat la timp tot fiul din Israel, să nu se fi ascuns în el fiul acestui popor! Acest copil nu se lasă ajutat, și nu știu cum să facem să-l scap din cursă, că e copilul meu, de două ori este copilul meu, de două ori am pecete pusă peste el.

Eu sunt cuvântul Domnului, voi sunteți cuvântul meu. Eu cu voi grăiesc, eu vouă vă spun, nu le spun lor, celor ce nu stau bine întru venirea Domnului. Trebuie scos acest copil din duhul lui, și să fie în Duhul Domnului și în duhul meu și în duhul vostru, că e copil de două ori pecetluit, și are de stat în ascultarea Celui ce pecetluiește. Să-i spuneți că urăște, nu iubește. Să-i spuneți că iubește pe cel ce este rău, iar pe cel ce este bun îl urăște, îl are pieziș în inimă. Să-i spuneți că cine iubește trebuie să iubească ce iubește Dumnezeu ca să se cheme că iubește în această lucrare. Vai de cei ce-mi clatină lucrătorii de la lucrul Domnului, căci cel neascultător face pe lucrător să greșească luptându-se cu neascultătorul. O, cine l-a învățat pe el mântuirea până acum? Nimeni nu l-a învățat până acum. Eu mă uit la el, și nu este învățat de nimeni până acum, și nu știe dacă n-a învățat, și iată, nu vine la învățat, nu stă la învățătură. Să se scuture de duhul lui, căci cine stă în duhul lui este om truș. Nimic altceva nu înseamnă om truș decât cel ce stă lucrând din duhul lui. Cine vrea să vină în această lucrare, să se lepede de sine, căci lucrarea aceasta este Dumnezeu, și cine vrea să urmeze pe Dumnezeu, să se lepede de sine și să nu se ascundă cu sinele său cel ce vine în această lucrare. S-a săturat cerul de creștin ascuns în sine. Aceasta este cea mai mare stricăciune care roade la rădăcina acestei lucrări. Să nu fie, fiilor, să nu fie rozători în lucrarea aceasta. Lucrați cu toții în stânga, cu toții în dreapta, fiilor, ca să nu fiți învinuiți pe ascuns. Când lucrați peste un creștin, luați cu voi martori, căci creștinul dă să vă găsească vină. Domnul și cu mine avem sfinții martori din cer, și pe voi martori pe pământ. Cine se ascunde de voi în Israel, pe acela nu-l primește cerul, nu-l cunoaște cerul.

O, ce să facem noi cu creștinii care nu sunt deprinși cu lucrul mântuirii? Cu cei ce nu sunt curați cu inima și cu fapta, ce să facem, oare? Cu cei ce dau să facă ordine în Israel, o, ce să mai facem și cu aceștia? Iată, voi stați degeaba. Trageți de creștin, dar în zadar, că se ascunde în el creștinul, și vă lasă să stați degeaba. Stă mut Israel și nu vă dă de lucru. Trageți de creștin ca să vedeți dacă înțelege lucrul mântuirii, și creștinul nu răspunde nimic. Ce să facem cu așa statură, cu așa lene, ce facem, oare? Cum să scoatem acest păcat de moarte din Israel? O, de ce nu ne iubește poporul, măi fiilor? De ce nu ne primește cu mântuirea? O, să lucrăm răbdare, fiilor, că altceva nu mai este de lucrat. Creștinul nu are răbdare, creștinul fuge, că nu mai poate răbda cununa răbdării. Nu-i place cununa, fuge de cununa creștinul, dar voi lucrați după Scripturi, fiilor unși, că scris este: «Dojeniți pe cei fără de rânduială și fiți îndelung răbdători», că pe voi nimeni nu vă mângâie cu ascultarea lor. Mângâiați-vă între voi, clădiți-vă unul pe altul și clădiți mântuirea în creștinul care se lasă în mâna voastră cu ascultare, fiilor, căci roada duhului este dragoste și răbdare, blândețe și credință, și toate în ele sunt.

Cei ce se supără și se pizmuiesc, aceia iubesc mărirea deșartă, după cum este scris. Dar voi vă zbateți să purtați sarcinile lui Israel, că fiii lui Israel nu-și poartă sarcinile unii altora. Cine caută să fie aproapei său pe plac, acela este un suflet umilit și blând spre zidirea aproapei său la ce este bine și spre mântuire, după cum este scris: «Fiecare să caute să placă aproapei

său la ce este bine spre zidire». *O, fiilor unși, feriți-vă de orice înfățișare a răului când lucrați peste Israel, că scris este: «Toate să le încercați, și luați binele spre lucru ferindu-vă de orice înfățișare a răului, iar Domnul păcii vă sfințește pe voi desăvârșit, și vă păzește pe voi și pe cei ca voi cu duhul, cu sufletul și cu trupul, neprihăniți întru venirea Domnului».*

Voiesc să-l deprindem pe Israel să știe bine cum să stea întru venirea Domnului, cu duhul și cu trupul și cu sufletul neprihănit și neatins de moarte. Voiesc să-l deprind pe Israel să nu iubească sfada și cearta, și să sufere mai bine paguba, căci sfada și cearta sunt cleștii diavolului, care trag din creștin pe Dumnezeu, și pun ura lui și neorânduiala lui și nerăbdarea lui și pizma lui. O, nu acestea să fie îndeletnicirile creștinilor mei. Iar când mergeți să dojeniți neorânduiala din Israel, să le spuneți fiilor lui Israel că justificarea greșalelor nu este iertarea lor. Iertarea greșalelor este părerea de rău, nu dezvinovățirea. Să le spuneți la creștinii care au milă de cei ce greșesc sau de cei pentru care greșesc, să nu le fie milă de cei greșiți sau de cei pentru care greșesc, și să le fie milă de Dumnezeu, Cel înspinat și zgâriat de greșalele celor ce greșesc, că scris este: «Să iubești pe Dumnezeu din toată inima și cugetul tău și sufletul tău, și numai apoi pe aproapele Domnului».

Am pe păstorul Cristea, îl am necăjit și tulburat, și aș voi să-l deprind să nu mai fie tulburat, căci cearta și sfada sunt cleștii duhului rău. O, mai bună este paguba decât sfada și decât cearta, căci paguba este dată de Domnul spre mântuirea inimii și a sufletului. O, trebuie mântuită inima din creștin, și prin mântuirea ei se face mântuirea sufletului. Duhul nerăbdării, duhul mâniei, duhul de sfadă, este duh rău, fiilor. Să te cerți pentru cele duhovnicești până le așezi peste creștin, dar nu pentru cele trupești care-ți aduc pagubă pântecele. Mâncarea este pentru pântece, iar pântecele, pentru mâncare, dar trupul inimii este pentru Dumnezeu, fiilor unși. Mâncarea va pieri din pântece, dar trupul inimii se va răscumpăra de Dumnezeu. E tulburat, e necăjit în duhul lui păstorul, dar de bătut trebuie să-l bați numai pe cel ce prețuiește, pe cel ce iubește bătaia, că ea din rai este ruptă, și trebuie dată numai celor ce iubesc pe Dumnezeu. Celui ce nu-i place bătaie să nu-i dai, că scris este: «Nu ațâțați pe copiii voștri la mânie». Iar cel ce nu-i place bătaia se mânie dacă-l bați. Privesc din cer peste inimile crude de copii neascultători, privesc peste pământ și văd pe câte un copil bătut de părinți, îl văd cum se răzvrătește în sine și zice: „Dacă ar muri tata și mama ca să nu mai iau bătaie!“ Este așa ceva pe pământ, și de aceea spun poporului meu să aibă grijă ferindu-se de orice înfățișare a răului.

Dar vouă, fiilor unși, vă spun altfel: feriți-vă de orice înfățișare a binelui pe care-l arată creștinul, că iată ce fel de bine lucrează Israel. O, e numai de vegheat, dar fiului din Israel nu-i place să aibă duhovnic, ci îi place fără duhovnic. Celui ce-i place să aibă duhovnic, acela nu face nimic fără sfatul duhovnicului său. Vai celui fără duhovnic, fără strajă, fără învățător peste el! Iar cel ce se ascunde de duhovnicul său, acela este singur și se lasă în cursa fiarelor sălbatice, care risipesc oile Domnului.

Fiilor unși, e necăjit păstorul, e tulburat, fiilor, că firea lui e iute, și nu știu pe unde să lucrez cu el, nu știu prin ce loc să intru, că greu aș mai intra dacă aș intra, că eu nu pot să stau în fața lui cum stați voi, umiliți de neprimire, și dacă nu văd că aș avea primire, nu intru, las așa, că eu ca și Domnul sunt, cu duhul blând și cu inima smerită. Nu te poți amesteca în casa celui mare, așa cum nu te poți bate cu unul mai voinic ca tine, care din fire este învingător. Dar pot să-L rog pe Domnul pentru duhul păcii și al răbdării și al iubirii, ca să-l dea Domnul celor ce nu-l au, ca să dea Domnul din Duhul Său, și să fie Duh Sfânt în Israel, în inima lui Israel.

Israele, Israele, ferește-te, fiule, de aluatul fariseilor, care este fățărnicia. Ce este fățărnicia, măi Israele? Caută să vezi ce este ea și ferește-te de ea, că te duce la plata ei, poporul meu. Orice ai lucra, orice ai iubi, orice ai fi, nu lucra fățărnicia, că dureroasă este plata acestui bold, că bold este în om, ca să nu stea Domnul în inima omului.

O, fiilor unși, mai am o durere mereu vie, mereu începută, că nu se termină bine când o am, și iar începe, iar și iar, fiilor. Am rugat pe cel ce slujește hrană pentru Israel, să fie copilul

acestei lucrări l-am rugat. Am zis să iubească așezarea Domnului și să nu stea în duhul mării de sine, dar nu poate, că e atacat de rămașițele care i-au rămas în inimă de la duhul slavei deșarte pe care l-a dobândit de la oamenii bisericii de azi. Iată, voi nu răzbateți în inima lui, și el lucrează greșeli în Israel, și Israel se smintește și se uită la Domnul că nu spune nimic. O, Israele! Domnul când are cu cine vorbi, vorbește. Când are cine să-L asculte, vine Domnul spre cel ascultător. I-am zis să stea în Israel și să slujească slujire dată de cer și să iubească umiliința inimii și așezarea Domnului. Și iată ce mi-a făcut, că-mi smintește poporul cu orânduiala pe care o face el. Eu îl cred că are și el oile lui, dar cu oile mele să lucreze după sfatul Domnului, nu după sfatul lui. Am privit într-o zi în locașul lui cum a întristat duhul unui lucrător de al meu, și a luat acela mâhnit pe Domnul. A luat pe Domnul după ce s-a umplut de întristare lucrătorul meu. L-a muștrat pe lucrător de ce se împărtășesc oile când se ceartă una cu alta și stau neîmpăcate. Dar vin și eu și îl întreb: el se împărtășește împăcat cu toți, împăcat cu Dumnezeu, împăcat cu straja mea? El se împărtășește mai cu vrednicie decât cei ce mă iubesc pe mine și pe Dumnezeu, după cuvântul acestei lucrări? O, nu-i place să fie smerit cu inima, blând și smerit cu inima. Îi place să asculte clevetire, și mă uit cum ia parte la clevetire. Îi place ușurătatea și stă unit cu ea și îmi smintește poporul, și mă doare cu durere cerească. L-am rugat să nu lucreze singur, și nu mă ascultă, că nu e deprins cu ascultarea. El vrea să fie mare, dar peste Israel este un singur Dumnezeu, fiilor, un Dumnezeu și un popor. Lui nu-i place să aibă duhovnic, iar cel fără duhovnic greșește. O, măcar de L-ar lua pe Domnul de duhovnic, că atâtea cuvinte are Domnul în Israel, și iată, el lucrează fără Domnul atâtea fapte, atâtea pași, lucrează singur, se simte mare, se simte că are putere și dă să facă ordine de unul singur. Vă spun vouă, fiilor unși, că mi-e frică de creștin. Domnul S-a făcut mic și a spălat picioarele ucenicilor, ca să-i învețe pe ucenici să facă și ei așa unii altora. O, eu am voit ca acest slujitor să mă ajute în lucru și să-i iubească cu adevărat pe fiii poporului meu, nu să-i smintească. Are el slăbiciuni, dar așa slăbiciuni nu stau în firea unui preot care vrea să fie al lui Iisus Hristos, că este o vorbă care spune așa: „Spune-mi cu cine te unești ca să-ți spun cum ești“. În loc să aibă în inima lui pe cei iubiți de Dumnezeu, în loc să tragă cu el pe cei iubiți de Domnul, el își trage cursă lângă el, cursă cu gura deschisă, flămândă după pradă, că abia îl scap de o cursă, și își trage alta aproape de el. O, nu stă în firea unui preot astfel de ușurătăți, căci ușurătatea este duh de femeie. Domnul nu l-a primit la El ca să-l pună judecător peste popor. L-a primit ca să-i dea de lucru și să-i plătească cu mântuire. Domnul a spus pentru vasele de trebuință să se curețe de toate celelalte vase, ca să fie vase plăcute și de trebuință Domnului, vase de aur să fie. Dar iată, lui nu-i place să fie vas de aur, și se amestecă cu lutul, fiilor. Nu-i place să stea amestecat cu vasele de aur. O, această durere supără pe Domnul, fiilor, căci cel fără duhovnic păcătuiește în sine, dar scris este: «Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, ca și ceilalți să aibă teamă», că altfel iese Domnul părtaș la faptele cele ascunse ale întinericului, căci cursele cele ascunse în popor caută la stâlpi ca să-i doboare și să cadă acoperișul.

Faceți sfat, fiilor unși, să vedem ce iese din sfat. Domnul și cu mine vom fi cu voi în sfat și vom vedea ce rămâne de făcut după sfat. Dacă are altă treabă de făcut, să spună răspicat, să nu ducă cu vorba pe Domnul, că Domnul e Dumnezeu și nu om. Dacă el nu vrea să fie fiu al acestei lucrări, să spună răspicat. Domnul le spunea frați la ucenici, și altfel nu se poate în lucrul Domnului.

E vătămător ce iubește el, e vătămător ce face el, căci cel fără duhovnic greșește greșeală peste greșeală. Duhovnicul are cel mai mult nevoie de duhovnic, căci duhovnicul trebuie să fie duhovnicesc, și fără strajă el este un păstor care sare pe deasupra în staul, căci păstorul adevărat intră pe ușă, nu pe furiș în staul.

Fiilor unși, mergeți și îi spuneți acestui copil să învețe să stea de vorbă cu Domnul, nu cu omul. Să stea alături cu cei ce iubesc pe Dumnezeu, cu cei iubiți de Dumnezeu, că iată, el bagă vipere în sân și nu-i este teamă de venin. Să-i spuneți că el nu poate fi mai bun ca Dumnezeu și

ca cei iubiți de Dumnezeu. Să-i spuneiți, fiilor, să-și hotărască statura și să-și anunțe statura sa în Israel, că Israel este poporul Domnului, oricât ar fi Israel de plăpând. Eu sunt cuvântul Domnului, voi sunteți cuvântul meu, fiilor unși. Cine nu primește cuvântul din voi, acela nu este deprins cu înfierea în acest popor, cu nașterea lui din pântecul acestei lucrări. Merg cu voi în mijlocul lui Israel, că iată ce durere: n-am ce să mai ridic la lucru, că nu are statură bună Israel. Lucrez cu voi, că e greu să mai ridicăm azi lucrători. O, greu mai rodește pământul din sine, greu mai e creștinul creștin, creștin împlinit. Greu mai lucrăm ca să ridicăm ucenici, căci mai întâi trebuie să crească pai, apoi spic, și apoi rod deplin în spic, dar cine nu știe că trebuie suite aceste coaste până în vârf, acela întinde mâna și se fălește ca unul care a urcat pe rând toate urcușurile.

Israele fiule, fă-te pământ bun, așa cum ești tu hărăzit de la Dumnezeu, fiule, și învață-te să stai la însămânțat. Pământul bun rodește din sine, mai întâi pai, apoi spic și apoi rod deplin în spic, iar rodul cel deplin în spic nu mai este pai, măi fiule, și este rod rodul.

Iar Tu, Doamne, să fii pecete de viață veșnică prin cuvântul meu, căci Tu ești Cuvântul vieții veșnice. Pune pecete de înțelepciune peste mintea și peste inima fiilor lui Israel, ca să priceapă taina mântuirii, taina ascultării de Dumnezeu, care este iubirea de Dumnezeu. Vino cu mine, vino, Doamne, la Israel, ca să aibă viață nouă Israel, viață veșnică, Doamne, Cuvinte Doamne.

– O, vom veni, Verginico, mereu, că dulce este învățătura ta, și Îmi place să mănânc din ea. Cu tot cerul mănânc din hrana pe care o pui tu înaintea lui Israel. Miere pe pâine este hrana ta. O, de-ar vrea să învețe să mănânce Israel, Verginico, că nădejdea noastră Israel este. Amin, amin, amin.

26-10/08-11-1996